

успявал да вникна цялостно в диалектиката на изследвания въпрос. От една страна, съм избързвал в представите си, като съм обявявал методологическата съставка на общата теория за вече интегрирана в методологическата част на логиката още преди професионалните представители на тази част на логиката да са подготвили със свои изследвания почвата за интеграция. На епистемологичната съставка на общата теория на статистиката съм отреждал преждевременно същата съдба както на методологическата. Защото не съм различавал едната от другата отчетливо по същество. Като подлежаща на интеграция късно влиза в кръга на моето внимание формалнологическата (умозаключител-

ната) съставка на общата теория на статистиката.

Особено е положението на онтологическата съставка на теорията. В продължение на десетки години съм виждал в тази съставка възможност за общата теория на статистиката да се конструира трайно като самостоятелна наука. Едва в последните години на развитието си съм осъзнал, че процесът на постепенна интеграция във философията и логиката носи универсален характер - че тази универсалност е не само въпрос на последователно логическо мислене, но и необходимост, която осигурява максимална компактност, стройност и простота в изграждането на системата на философията и логиката.

София, септември 1994 г.

Послеслов

(обхваща периода след 1994 година)

Материалът „Моят път като статистик теоретик (самокритичен анализ)” е от 1994 г., когато бях вече на седемдесет и седем години. Сега при прочита не можах да открия нищо съществено, нуждаещо се от доизясняване.

За периода след 1994 г. мога да посоча дейност предимно в две направления:

1. Установих и осветлих поне в основни линии етапите, през които е преминал процесът на разгръщането на философията и логиката в понятийното

пространство на съвкупностите от античността до наши дни (сп. „Статистика”, 1996, кн. 5 и 6).

2. Разработих концепцията за икономическите индекси, почиваща върху фундаменталното понятие „съвкупност” с оглед интересите и езика на западните индексолози. Продължавам да поддържам тезата, че съществуващата теория на индексите, западна и наша, тъне във формализъм - обстоятелство, за което говори фактът, че в тази тео-